

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/78/2020
Identifikačné číslo spisu: 4118011622
Dátum vydania rozhodnutia: 23.06.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:4118011622.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudkýň JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M. a JUDr. Martiny Zeleňakovej na neverejnom zasadnutí konanom 23. júna 2021 v Bratislave, v trestnej veci obvineného A. L. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, o dovolaní obvineného A. L. podaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 1To/77/2019 z 15. októbra 2019, v spojitosti s rozsudkom Okresného súdu Nitra, sp. zn. 6T/176/2018 z 19. júla 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného A. L. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Nitra (ďalej aj len „súd prvého stupňa“) rozhodol rozsudkom z 19. júla 2019, sp. zn. 6T/176/2018 tak, že obvineného A. L. (ďalej len „obvinený“) uznal za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, ktorého sa obvinený dopustil na tom skutkovom základe, že:

- v presne nezistenom dni v rozmedzí medzi 2012 až 2015 a následne od presne nezisteného dňa mesiaca jún roku 2018 až do dňa 11. júla 2018, pre vlastnú potrebu, ako aj za účelom ďalšieho predaja, bez príslušného povolenie Ministerstva zdravotníctva SR si neoprávnene zadovážoval bližšie nezistené množstvá drogy zvané „pervitín“, ktorej účinnou látkou je metamfetamín a drogy zvané „kokaín“, ktorej účinnou látkou je kokaín, ktoré prechovával pri sebe alebo v mieste svojho trvalého bydliska v meste Nitra a následne predával za rôznu finančnú hotovosť, ako aj bezodplatne zadovážoval v rôznych množstvách viacerým užívateľom týchto drog v meste Nitra a jeho širšom okolí a to drogu zvanú „pervitín“ osobám N. I. a C. V. a drogu zvanú „kokaín“ osobe G. R., pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok a kokaín je zaradený v zmysle zákona

NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny omamných látok.

Za uvedený skutok uložil súd prvého stupňa obvinenému podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, po zistení priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov s tým, že ho podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil súd prvého stupňa obvinenému trest prepadnutia vecí a to mobilného telefónu zn. BlackBerry IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX čiernej farby, SIM karta F. G.. XXXXXXXXXXXXXXXX s tým, že podľa § 60 ods. 6 Trestného poriadku sa ich vlastníkom stáva štát. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil súd prvého stupňa obvinenému ochranné protitoxikomanické liečenie spojené s liečbou patologického hráčstva ambulantnou formou, podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona, za použitia § 78 ods. 1 Trestného zákon uložil ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok a podľa § 77 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného zákona povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť v určených lehotách a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Krajský súd v Nitre (ďalej len „odvolací súd“), rozhodujúc na podklade odvolania podaného obvineným, rozhodol rozsudkom z 15. októbra 2019, sp. zn. 1To/77/2019 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa z 19. júla 2019, sp. zn. 6T/176/2018 a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uznal obvineného za vinného zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, ktorého sa obvinený dopustil na tom skutkovom základe, že:

- od mesiaca jún roku 2018 až do dňa 11. júla 2018 si neoprávnene zadovážil psychotropnú látku pervitín, ktorej účinnou látkou je metamfetamín, ktorú prechovával pri sebe alebo v mieste svojho bydliska v meste Nitra a ktorú následne bezodplatne poskytol v období od 04. júla 2018 do 11. júla 2018 najmenej v 5 prípadoch N. I. a v období mesiaca jún 2018 do 11. júla 2018 najmenej v 3 prípadoch C. V., hoci na držbu a akékoľvek nakladania s takouto látkou nemal zákonom vyžadované povolenie Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, pričom metamfetamín je zaradený podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.

Za to uložil odvolací súd obvinenému podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 5 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil obvineného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň odvolací súd podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uložil obvinenému trest prepadnutia vecí - mobilného telefónu zn. BlackBerry IMEI XXXXXXXXXXXXXXXX čiernej farby a SIM karty F. G.. XXXXXXXXXXXXXXXX, ktoré sú uložené v úschove na Odbore kriminálnej polície Krajského riaditeľstva policajného zboru v Nitre a evidované v knihe zaistených vecí pod č. XX/XXXX. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona a § 74 ods. 1 Trestného zákona uložil odvolací súd obvinenému ochranné protitoxikomanické liečenie spojené s liečbou patologického hráčstva ambulantnou formou a podľa § 76 ods. 2 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákon ochranný dohľad v trvaní 2 (dvoch) roky.

Obvinený podal prostredníctvom zvoleného obhajcu Mgr. Matúša Bereseckého, advokát v Nitre, dovolanie, ktoré bolo dňa 28. septembra 2020 doručené súdu prvého stupňa (č. l. 680 - 690 spisu). Dovolanie podal obvinený proti rozsudku odvolacieho súdu z 15. októbra 2019, sp. zn. 1To/77/2019 a rozsudku súdu prvého stupňa z 19. júla 2019, sp. zn. 6T/176/2018, z dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Obvinený v dovolaní namietal, že odvolací súd pri vyhodnotení skutkového stavu na základe výpovedí svedkov C. V. a N. I., ďalších výpovedí svedkov a vykonaného

znaleckého dokazovania KEU pochybil, keď právne posúdil, že sa skutok stal a je trestným činom. Obvinený má za to, že tieto dôkazy preukázali skutkový stav, ktorý nebolo možné právne posúdiť ako drogovú trestnú činnosť. Obvinený namietal výpoveď svedka C. V., pretože viaceré detaily, ktoré uviedol sú rozporné, na hlavnom pojednávaní sa nevedel vyjadriť k časovým súvislostiam, ani popísať ďalšie detaily stretnutí s obvineným, no napriek uvedenému súd z jeho výpovede vyvodil, že mu mal obvinený poskytnúť pervitín. Vyjadrenie svedka C. V. je v rozpore so znaleckým dokazovaním, ktorým sa pervitín u obvineného vo fyzickej forme ani zo sterov z rúk nepreukázal a skutkovo potvrdzuje tvrdenia obvineného, že svedkovi C. V. nikdy drogu neposkytol. Obvinený poukázal na rozpory medzi výpoveďami svedka C. V. v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní, z čoho vyplýva nedôveryhodnosť svedka C. V. Ohľadom vierohodnosti výpovede svedka C. V. obvinený odkázal i na skutočnosti, ktoré obvinený uviedol vo svojom odvolaní voči rozsudku súdu prvého stupňa z 19. júla 2019, sp. zn. 6T/176/2018. Svedok C. V. sa nevedel vyjadriť k tomu, že by mal obvinený poskytnúť drogu svedkyni N. I.. Čo sa týka výpovede svedkyne N. I., obvinený poukázal na jej vyjadrenie, že látka, ktorá jej bol poskytnutá bola úplne seknutá a nemala skoro žiadny účinok, potvrdila, že obvinený jej mal poskytnúť drogu deň pred zadržaním, čo potvrdzuje, že žiadnu drogu nedostala, pretože to čo jej obvinený ponúkol, bola látka, ktorá mu bola zadržaná a o ktorej je nepochybne preukázané, že sa jednalo o Paralen, teda legálne liečivo. Tvrdenia svedkov vyvracia i skutočnosť, že obvinenému pri vyšetrovaniach nebol preukázaný žiadny kontakt so zakázanými látkami a to ani pervitínom. Obvinený je toho názoru, že súd vykonal rozsiahle dokazovania a správne a úplne zistil skutkový stav, k pochybeniu však došlo pri právnom posúdení dôkazov. Súd na základe zisteného skutkového stavu právne posúdil, že sa jedná o nakladanie s psychotropnou látkou takým spôsobom, že ju mal obvinený poskytnúť osobám C. V. a N. I.. Na uvedené právne posúdenie však nie je vo vykonanom dokazovaní podklad. Pokiaľ súd z zisteného skutkového stavu vyvodil právny záver, že sa jednalo o pervitín. Svedkovia priamo uvádzali, že obvinený ich klamal a látku, ktorú im poskytoval nebola droga. Obvinený poukázal i na rozpornú judikatúru, týkajúcu rozhodovania súdov v rôznych krajoch Slovenska, nakoľko časť rozhodnutí vychádza z toho, že na uznanie viny z obchodovania s konkrétnou drogou je potrebné zistiť konkrétnu drogu, aby bolo možné právne posúdiť s akou konkrétnou drogou a v akej koncentrácii mal obvinený kontakt, avšak časť rozhodnutí súdov, tak ako v prípade obvineného, posudzuje skutkový stav zistený výpoveďou čo i len jedného svedka, ktorému mala byť droga poskytnutá, bez zadržania akejkoľvek drogy. V tejto súvislosti uviedol rozsudok Okresného súdu v Galante z 29. októbra 2013, sp. zn. 2T/164/2012 a následne uznesenie Krajského súdu Trnava z 13. mája 2014, sp. zn. 5To/126/2013, ktorých právne posúdenie sa diametrálne líši od právneho posúdenia v jeho veci. V závere svojho dovolania obvinený upriamil pozornosť na to, že ním uvádzané námietky nie sú námietkami skutkovými, ale právnymi. Obvinený navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd SR“ alebo „dovolačný súd“) aby jeho dovolaniu vyhovel a rozsudkom v zmysle § 386 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku vyslovil porušenie zákona a rozsudok odvolacieho súdu zo 16. októbra 2019, sp. zn. 1To/77/2019 a rozsudok súdu prvého stupňa z 19. júla 2019, sp. zn. 6T/176/2018 zrušil, ako aj ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na tieto rozsudky, ak vzhľadom na ich zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad a v zmysle § 388 Trestného poriadku prikázal súdu v prvého stupňa, aby v potrebnom rozsahu vec znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra (ďalej len „prokurátor“) sa k dovolaniu obvineného vyjadril písomným podaním z 13. októbra 2020 (č. l. 693 spisu), v ktorom uviedol, že dovolanie nepovažuje za dôvodné a opodstatnené. Skutkový stav bol podľa jeho názoru v predmetnej veci zistený správne, spoľahlivo a v rozsahu, ktorý postačuje na objektívne rozhodnúť vo veci. Dovolačný dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku namietaný obvineným nie je podľa prokurátora s poukazom na obsah spisového materiálu naplnený. Vzhľadom na uvedené navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku zamietol, nakoľko dôvod dovolania podľa § 371 Trestného poriadku nie je naplnený, eventuálne aby dovolanie podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku zamietol.

Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky bolo dovolanie obvineného spolu s trestným spisom predložené dňa 7. decembra 2020 na rozhodnutie.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku), z hľadiska procesných podmienok pre podanie dovolania konštatuje, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Trestného poriadku) a bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku).

Po vykonaní takto vymedzeného formálneho prieskumu prípustnosti podaného dovolania však Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že dovolanie obvineného nie je dôvodné.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy nižšieho stupňa a teda dôvodom dovolania nemôžu byť skutkové zistenia, čo vyplýva z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. Vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižších stupňov vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne i hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižších inštancií. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci odvolacieho konania. Dovolací súd nie je odvolacou inštanciou zameranou na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o trestný čin, alebo ustálený skutok vykazuje znaky iného trestného činu, prípadne že obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa ustáleným skutkom dopustil. Podstatou správneho posúdenia skutku je aplikácia hmotného práva, teda že skutok zistený v napadnutom rozhodnutí súdu bol subsumovaný - podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone, pričom len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie tohto dôvodu.

Nesprávnym použitím iného hmotnoprávneho ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť (§ 24 - krajná núdza, § 25 - nutná obrana, § 26 - oprávnené použitie zbrane, § 27 - dovolené riziko, § 28 - výkon práva a povinnosti, § 29 - súhlas poškodeného, § 30 - plnenie úlohy agenta), prípadne zániku trestnosti činu (najmä § 87 Trestného zákona - premlčanie trestného stíhania), resp. chybné rozhodnutia súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu § 41 Trestného zákona), súhrnného trestu (§ 42 Trestného zákona) a pod.

Dôvodnosť existencie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku obvinený predovšetkým odvodzoval od podľa neho nedôveryhodnej výpovede svedka C. V. a nedôveryhodnej výpovede svedkyne N. I., z ktorých vyplýva skutkový stav, ktorý podľa názoru obvineného nemožno právne posúdiť ako drogovú trestnú činnosť. Obvinený v dovolaní odkázal aj na rozpornú judikatúru v danej oblasti s poukazom na rozsudok Okresného súdu v Galante z 29. októbra 2013, sp. zn. 2T/164/2012 a uznesenie Krajského súdu Trnava z 13. mája 2014, sp. zn. 5To/126/2013.

Podľa vyššie uvedených úvah dovolacieho súdu ohľadom naplnenia dovolacieho dôvodu podľa § 371

ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a v tej súvislosti vychádzajúc zo skutkového stavu ustáleného súdmi nižších stupňov, ktorý nemôže Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací meniť ani doplniť, bol tento podľa názoru dovolacieho súdu správne subsumovaný pod skutkovú podstatu zločinu nedovolanej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, ktorá bola v tejto podobe právnej kvalifikácie ustálená odvolacím súdom.

Námietky obvineného ohľadom spôsobu, akým súdy nižších stupňov hodnotili dôkazy Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 339/08, II. ÚS 197/07, II. ÚS 78/05, IV. ÚS 252/04). Tiež je potrebné si uvedomiť, že súd nie je povinný vyhovieť návrhom strán na doplnenie dokazovania, pretože v zmysle § 2 ods. 10 Trestného poriadku a § 2 ods. 11 Trestného poriadku má v rámci rozsahu vlastnej úvahy možnosť zvoliť vhodné dôkazné prostriedky na spravodlivé rozhodnutie.

Rozhodnutia, na ktoré obvinený vo svojom dovolaní odkazuje (rozsudok Okresného súdu v Galante z 29. októbra 2013, sp. zn. 2T/164/2012 a následne uznesenie Krajského súdu Trnava z 13. mája 2014, sp. zn. 5To/126/2013), sa síce týkajú drogovej trestnej činnosti osoby, ktorá bola oslobodená, pretože obvinenie bolo založené na výpovediach svedkov bez ďalších dôkazov, jednalo sa však o situáciu kedy samotní svedkovia v rámci svojich výpovedí popreli, že látka, ktorú od obvineného kúpili bola droga. V prejednávanej veci však svedkovia vo výpovediach potvrdili, že sa jednalo o kúpu pervitínu. Obvinený tak vo svojom dovolaní zavádza keď tvrdí, že vo vykonanom dokazovaní sa nenachádza podklad na to, že mal poskytnúť psychotropnú látku osobám C. V. a N. I. a teda že sa jedná o obdobný prípad ako v rozhodnutiach, na ktoré poukazuje v rámci zmienke o rozpornej judikatúre.

S poukazom na uvedené dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v trestnej veci obvineného nebol naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku a tak v súlade s vyššie uvedený rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je riadny opravný prostriedok prípustný.